

ARTE RE: Pražská vietnamská komunita na vzestupu

Autoři: Katrin Molnár, Jana Šustová

Kamera: Patrick Meyer-Clement

Střih: Jörg Reiner Müller

INTRO

00.01

Tržnice SAPA – malý Vietnam na okraji Prahy. Duc se narodil v Česku a poznal zde vietnamský svět svých rodičů. Dnes se jej snaží přiblížit Čechům. Je to takový pomyslný most, na kterém vyrostla jeho generace:

00.20-00.35 OT DUC OFF/ON:

Do české společnosti nezapadáme moc dobře, protože vypadáme jinak. A do vietnamské také ne, protože neumíme tak dobře vietnamsky jako generace našich rodičů.

00.36

Mladá generace hledá své vlastní kořeny. Banán Festem chce získat více pozornosti. V letošním roce pořádá tuto akci Duc.

00.50 TITULEK: Adaptovaní rebelové – mladí pražští Vietnamci

01.02-01.13 ESTABLISHER DUC

01.14

Duc Anh Le prochází SAPOU - pražskou tržnicí založenou Vietnamci, kteří přišli do České republiky v době socialismu jako smluvní dělníci. --- Duc se narodil v České republice. Mnozí z jeho generace se hrdě nazývají „banánovými dětmi“: zvenku asijsky „žlutí“, ale uvnitř evropsky „bílí“.

01.37-02.11 OT DUC OFF:

Výraz „banánové dítě“ se v mé věkové skupině ujal před deseti lety. Když jsem byl mladší, chtěl jsem být jako „bílí“ Češi. Chtěl jsem prostě zapadnout do jejich kolektivu. Ale čím jsem starší, tím víc si uvědomuji, že není správné vnitřně popírat svůj původ. Vietnamská kultura je velmi důležitou součástí mé identity.

(krátká pauza)

02.13

Po sametové revoluci zůstaly v zemi desítky tisíc smluvních pracovníků. Mnozí z nich přišli o práci a museli si hledat nové zaměstnání. Začal rozmach vietnamských prodejen a tržnic. Také Ducovi rodiče si otevřeli v Praze dva obchody, aby mohli Duca a jeho bratra uživit.

02.32

SAPA se stala centrem vietnamského života v České republice. Velkoobchod nebo maloobchod, lékař či kadeřnictví - na 35 hektarech lze nalézt vše, co čtvrtá nejpočetnější menšina v zemi pro své tělo, duši i chuťové buňky potřebuje. SAPA je ale díky příznivým cenám a velkému výběru oblíbená i mezi Čechy.

02.56-03.16 OT DUC OFF/ON:

Poprvé jsem byl v SAPĚ, když mě bylo čtyři nebo pět let a vzala mě sem maminka. SAPA pro mě byla stále důležitější, protože se zde pořádají i vietnamské slavnosti. A to můj vztah k vietnamské komunitě prohloubilo.

03.17

Sedmadvacetiletý mladík je nyní sám aktivní jako předseda kulturního spolku „Viet-Up“, který pro jeho generaci každoročně pořádá velkou slavnost. Duc vyřizuje poslední nutné věci v domě svého tchána a tchýně. Mluví spolu vietnamsky. Starší generace často neumí dobře česky a mladší generace zase nemluví tak dobře vietnamsky.

03.42

Je to poprvé, co Duc řídí organizaci celé slavnosti. Pracuje v marketingu sociálních médií, takže dobře ví, jak nejlépe nastartovat reklamu na sítích.

03.53 *Duc ukazuje promo video k Banán Festu – nechat volné*

04.00-04.04 Tchýně OFF:

Ukazujete i vietnamské zvyky...

04.07-04.14 Duc OFF:

Používáme název „Banán Fest“. Co si o tom myslíš?

04.15-04.21 Tchýně ON:

Myslím, že je to dobrý název. Symbolizuje druhou generaci.

04.22

Označení „banán“ je ale kontroverzní. Je totiž rasistické a vysmívá se Vietnamcům, kteří ztratili své kořeny.

04.31-04.47 OT TCHÝNĚ:

Museli držet krok se svými českými vrstevníky. To bylo jistě velmi náročné. My jsme spíše bojovali s prací. Naše boje jsou rozdílné.

04.48

Duc má hodně práce. „Banán Fest“ se koná již za dva dny. Na večer musí ještě připravit schůzi spolku - poslední možnost vyjasnit si organizační záležitosti.

(krátká pauza)

05.02 ESTABLISHER TUNG

05.08-05.15 OT TUNG OFF:

Jak vždycky říkám: moje krev je vietnamská, ale moje duše česká. (směje se) Myslím jako Čech.

05.16

Manh Tung Nguyen je o sedm let starší než Duc a je spoluzakladatelem spolku Viet-Up i „Banán Festu“. Dnes má na starost jiné projekty – především svou firmu „Czech-Viet“. Ta radí českým firmám a také vládním institucím, které spolupracují s vietnamskou komunitou nebo chtějí podnikat ve Vietnamu.

05.40-06.04 OT TUNG ON/OFF:

Díky nám zde lidé znají Vietnam a to pomáhá nejenom zdejší vietnamské komunitě, ale také Vietnamcům ve Vietnamu. Pořádali jsme přednášky, kongresy a návštěvy státních delegací ve Vietnamu. Cílem firmy je také finančně podporovat naše (další) projekty, které nejsou orientované na zisk.

06.05

Projekty, v jejichž rámci Tung mimo jiné pomáhá mladým Vietnamcům zakládat firmy nebo neziskové projekty, jako ten od Thuy. Je porodní asistentka, v současné době je sama těhotná a ráda by nabízela předporodní kurzy ve vietnamštině. To je trh budoucnosti, protože do země v rámci slučování rodin stále přicházejí Vietnamci, kteří neumějí česky.

06.33-06.54 OT TUNG OFF/ON:

Každý rok napočítáme kolem 1000 nových přistěhovalců. Projekt však není zaměřen pouze na těhotné ženy mezi nimi. Je zaměřen i na ty, které zde žijí už dvacet let - řekněme – v uzavřené komunitě, která pokrývá tolik služeb, že čeština není téměř vůbec potřeba.

06.55

Od 18 hodin obchody v SAPĚ pomalu zavírají. Víkendy či svátky – něco takového tady neexistuje..

07.04

Tung přišel do SAPY v roce 2010. Vyrůstal v malém městě Krnově. Jeho rodiče někdy neměli peníze ani na školní svačinu. Když mu bylo dvanáct let, jeho matka psychicky onemocněla a o dva roky později zemřel jeho otec. Tung se musel starat o matku a malého bratra. V sedmnácti letech odešel ze školy a začal pracovat. Nyní je sám otcem dvou synů.

07.33-07.44 OT TUNG ON:

Na začátku to bylo hodně těžké, protože jsem byl workoholik a několikrát jsem kvůli přepracování skončil v nemocnici.

07.46

Tung se snaží být se svými dětmi každý večer.

07.55

Tungovým synům je dva a půl roku a šest měsíců.

Jeho žena Thao se narodila ve Vietnamu, její mladší sestra Minh v České republice. Minh vyrostla s češtinou, vietnamsky mluví hůře.

Mnoho mladších dětí se vietnamsky učí s velkými obtížemi.

Tung a Thao se tomu u SVÝCH dětí chtějí vyhnout.

08.24 OT TUNG:

Původně jsme se s manželkou dohodli, že já budu na naše děti mluvit česky a ona vietnamsky, protože vietnamsky umí lépe. Ale od té doby, co syn chodí do školky, začal mluvit víc česky. Takže teď se s nimi snažíme mluvit oba vietnamsky, aby to nezapomněli.

08.47-08.52 OT TUNGOVA MANŽELKA:

Zkoušíme to. Nefunguje to ideálně, ale snažíme se.

08.54

Společná večeře je ve vietnamských rodinách důležitým rituálem. Tungova maminka je také vždycky u stolu. Bydlí ve stejném domě. Ještě se úplně nezotavila ze své nemoci. Generace rodičů musela na vybudování své existence tvrdě pracovat. Jejich děti to měly také těžké.

09.15-09.49 OT TUNG OFF/ON:

Vzpomínám si, že se mi posmívali jako „rákosníkovi“ nebo „Čing Čongovi“. Musel jsem trávit hodně času na tržišti a pomáhat. Rodiče mě často kvůli práci zapomněli vyzvednout ze školky.

Vždycky jsem záviděl svým českým kamarádům, protože mohli po škole chodit do družiny a o víkendech jezdili na výlety nebo k babičce a dědečkovi. Já jsem naopak své prarodiče téměř neznal.

09.50

Mnoho rodin vietnamského původu má v souladu s konfuciánskou tradicí doma oltář s obětními dary k uctění svých předků. Tungova rodina uctívá jeho dědečka,

který padl ve vietnamské válce, a Tungova otce.

nechat volné

10.10-10.14 Tung:

Ted' se pokloň předkům. Jak se to dělá?

nechat volné

10.24-10.38 OT TUNG OFF:

Při zapálení vonných tyčinek můžete mluvit se svými zesnulými příbuznými, navázat s nimi spojení. A mohou ochutnat věci, které měli rádi, když byli naživu - nápoje, alkohol, ovoce.

(krátká pauza)

10.41

Je dvacet hodin. V centru Prahy se schází spolek „Viet-Up“, aby projednal poslední detaily „Banán Festu“. Duc a jeho tým pracují na organizaci už šest měsíců. Ted' už na perfektní přípravu zbývá jen následující den.

11.00 DUC ON:

Už jste nervózní?

11.03 Ukažte! Ukažte, jak moc jste nervózní!

11.08 Spíš méně nervózní, nebo přeci jen hodně? Jak jste na tom?

(smějí se)

11.16

Všichni zde sdílejí stejnou zkušenost: hledání identity a vlastních kořenů - obtíže naplnit očekávání rodičů a zároveň se začlenit do české společnosti. „Banán Festem“ se chce druhá generace sebevědomě představit české veřejnosti i generaci svých rodičů. Poslední Fest přilákal 1200 návštěvníků. Duc chce tento počet rozhodně překonat.

11.45-12.00 OT DUC OFF/ON:

Musíme si držet palce. Zatím jsme prodali 435 vstupenek. Doufám, že všichni v týmu vědí, co mají dělat.

12.03

Další ráno v SAPĚ. Do „Banán Festu“ už zbývá jediný den. Přípravy běží i v kanceláři „Czech-Viet“.

12.13

Tung a jeho tým chtějí na Festu prodávat vietnamské kuchařky a také vietnamský čaj a kávu.

Před několika lety založil vlastní fair trade značku. Chce s ní podpořit vietnamské zemědělce a z výtěžku postavit školu pro jejich děti.

12.34-13.01 OT TUNG OFF/ON:

Nezapomínám na to, odkud pocházím, a to mě motivuje k tomu, co dělám.

Rodiče mě nadto vychovávali v konfuciánském a buddhistickém způsobu myšlení. Proto věřím v karmu. Když pomůžu, pomoc se mi vrátí.

Nemám v plánu se jednou přestěhovat do Vietnamu. Rozhodl jsem se být mostem mezi oběma světy a vzít si z každého to nejlepší.

13.02

Stavět mosty – to chtějí Tung a jeho společníci také prostřednictvím „Sapa Tripu“. Druhá generace již osm let nabízí prohlídky SAPY s průvodcem - také proto, aby odbourala předsudky. Kolem roku 2000 měla SAPA pověst centra kriminálních aktivit. Ale i dnes se SAPA kvůli pašování, prodeji padělků a hygienickým prohřeškům stále znovu objevuje v novinových titulcích.

13.31-14.00 OT DUC OFF/ON:

Média zobrazují SAPU jen negativně, pozitivně jen málokdy. V minulosti vietnamská komunita opakovaně procházela těžkými časy jen proto, že se v SAPĚ objevily nějaké padělky nebo se tam nelegálně prodávalo maso či něco podobného. To je důvod, proč o nás Vietnamcích může mít česká veřejnost špatné mínění. Chceme ukázat, že SAPA není jen špatná.

14.01

Duc teď vlastně kvůli „Banán Festu“ nemá vůbec čas. Na dnešek si ale jedna velká česká IT společnost pro svůj teambuilding objednala u společnosti „Sapa-Trip“ několik prohlídek s průvodcem. Jeden průvodce chybí a Duc tak musí vypomocet. Zaměstnanci si vybrali SAPU jako cíl své exkurze, protože je zajímavá vietnamské jídlo.

14.24-14.44 Duc ON:

Nejdůležitější na tomto jídle je krevetová pasta, která je extrémně aromatická. A pokud nesnete ani vůni lehce aromatické rybí omáčky, pak zde pravděpodobně zemřete.

(směje se)

14.48-15.04 OT DUC OFF:

Mezi lidmi panuje předsudek, že SAPA je nebezpečná a přístupná pouze Vietnamcům. To není pravda. Lidé zde Čechy přijímají. Obchod funguje jako každý jiný, jste zde zákazníkem jako kdekoli jinde.

15.07-15.23 OT ZAMĚSTNANEC FIRMY ON:

Opravdu mi to tady připadá jako v Asii. Je tu trochu méně pořádku, než jsme na evropské poměry zvyklí.

Je to nová zkušenost.

Asie v Evropě.

15.24-15.50 Duc ON/OFF:

Tahle jablíčka... Můj strýc je pěstuje na své zahradě ve Vietnamu. Tvarem připomínají meruňky, jsou ale křupavá jako jablko. Uvnitř je – stejně jako u meruněk - pecka.

15.38

A tahle kočka... Mnoho lidí si myslí, že mává zákazníkům. Mává ovšem tlapkou proto, aby sbírala bohatství - peníze zákazníků.

15.51

Po skončené prohlídce má nejvyšší prioritu zase „Banán Fest“. Obojí Ducovi leží na srdci. Jeho generaci se často vyčítá, že se dostatečně nezajímá o kulturu svých rodičů.

16.04-16.28 OT DUC OFF:

Mnozí z naší generace se snaží vrátit ke svým kořenům (například) tím, že působí ve „Viet-Upu“ nebo jiných spolcích.

Tak se naši vietnamští vrstevníci navzájem poznávají. A našim rodičům ukazujeme, jak je pro nás vietnamská komunita důležitá a že se alespoň snažíme udržovat kontakt s našimi kořeny.

16.31

Duc se chystá za svým kolegou z „Viet-Upu“ Karlem. Je to architekt zodpovědný za design Festu.

16.42

Karel ještě bydlí v rodinném domě svých rodičů. V poslední době se mnoha vietnamským přistěhovalcům v Česku podařilo vybudovat si velmi dobrý životní standard.

16.53

Karel sám vytvořil nejdůležitější dekorační objekt Festu. Duc se chce ujistit, že bude včas dokončen. Sám ho teď uvidí poprvé.

17.05 Duc: *Kde si mám vyzout boty?*

17.07 Karel: *Tady vevnitř.*

17.10 Duc: *To je velmi vietnamské....*

oba se smějí

17.13 Duc: *Co je nového?*

17.15 Karel: *Už je to skoro hotové!*

17.17 Duc: *To je výborné!*

17.18. Karel: *Že jo?!*

17.20 Duc: *Vypadá to vážně moc dobře... Je to větší, než jsem čekal!*

17.24 Karel: *Jo, je to velké.*

17.27 Duc: *Je to vážně ohromující! Na fotkách to bylo dobrý. Ale ve skutečnosti to vypadá ještě mnohem líp! Často je to spíše naopak...*

17.38 Duc: *Všechny ty detaily jsi udělal sám? Pak mě vážně nepřekvapuje, že to trvalo tak dlouho. To všechno jsi vystříhal?*

17.45-17.53 Karel: *To vystříhaly lasery. I střechu. Ručně by to trvalo mnohem déle. Ale tohle se obvykle dělá laserem.*

17:55 Duc: Výborný!

17.57 Karel: Že jo? Musím ještě dodělat pár detailů, pak už to bude hotové.

18.04 Duc: Zítřka to vyzvedneme.

18.07-18.18 Karel: Jasně, zítřka budete mít k dispozici náklad'ák. Ještě to zabalím, aby se nic nepoškodilo. A zítřka vám to předám.

nechat volné

18.23-18.42 OT KAREL:

Rád bych to ponechal v původní barvě kartonu, protože to tak vypadá přirozeněji. Barva by mohla uškodit. Předlohou je nejznámější pagoda ve Vietnamu. Nachází se v hlavním městě Hanoji.

18.43

Moderně adaptované tradice – to je přesně to, co chtějí mladí Vietnamci na „Banán Festu“ ukázat – jejich pohled na vietnamskou kulturu.

18.56

Ve stejnou dobu v jiné části Prahy. Česko-vietnamské sdružení „Info-Dráček“ slaví vietnamský Den dětí „Tet Trung Thu“. K této tradici se hlásí také Banán Fest.

19.16

Tung si na tohle odpoledne vzal volno, aby jeho děti mohly tento vietnamský svátek poznat a zažít.

19.27-19.39 OT TUNG:

Sám jsem takové možnosti neměl. Něco takového skoro nikdy nebylo, ani takové neziskové organizace. Jsem rád, že sdružení paní Dubové takovéto slavnosti pořádá.

19.40

Děti z vietnamské komunity jsou Zdence Dubové blízké už od doby, kdy po pádu komunismu pracovala pro televizní vysílání pro menšiny. Obává se, že ty později narozené mohou na své kořeny stále více zapomínat. Proto je kritická k pojmu „banán“.

20.00-20.18 OT ZDENKA DUBOVÁ:

Ptala jsem se organizátorů „Banán Festu“, jestli by ho nechtěli přejmenovat. Proč by sami sebe měli označovat takto hanlivým výrazem? Pro ně je to sebeironie. Ale mně to nepřipadá vtipné, když se takto prezentují.

20.19

Zdenka Dubová doufá, že třetí generace bude vietnamské tradice s hrdostí zachovávat.

20.28-20.39 OT TUNG OF:

Budou to mít jednodušší. Ale budou konfrontováni se stejnými problémy identity jako my: jsme více Češi nebo Vietnamci?

nechat volné

20.42

Poslední večer před „Banán Festem“ tráví Duc se svou ženou Anetou. Ta je auditorkou. Vzali se před rokem a brzy chtějí mít vlastní děti. Pro Duca by bylo těžko představitelné mít za manželku Češku. Stejně jako jejich rodiče zůstávají mladí Vietnamci často mezi sebou. Mluví spolu většinou česky. To, že Duc umí velmi dobře vietnamsky, a dokonce v Praze studoval vietnamistiku, souvisí s jeho cestou do Vietnamu, kterou podniknul jako teenager.

21.18-21.58 OT DUC:

Vietnamsky jsem vůbec neuměl. Pro své příbuzné, bratrance a sestřenice jsem byl jen „bat’ůžkář ze Západu“. To, že mi tak říkali, mě rozhořčovalo: v Česku mě plně nepřijímají kvůli mému vzhledu a ve Vietnamu zase kvůli mému vnitřnímu já - mé mentalitě a jazyku.

Přesto jsem se rozhodl vrátit se ke svým kořenům a více je prozkoumat. Protože mě v budoucnu čeká důležitá role: budu hlavou svého rodinného klanu.

21.59

Ducova široká rodina má šest set členů roztroušených po celém světě. Ještě stále je vede jeho otec. Duc je však na svou roli připraven. Vietnamští rodiče mají na své děti často velmi vysoké nároky - zejména pokud jde o vzdělání a volbu povolání.

22.20 OT ANETA:

Když se děti vydají svou vlastní cestou, mají jejich rodiče strach. Bojí se, že se něco pokazí a jim to bude kladeno za vinu.

22.30-22.54 OT DUC:

Jde o image, pověst rodiny nebo rodičů ve společnosti jako celku. Kdo by nechtěl zazářit v očích svých přátel a příbuzných? Prestiž je ve vietnamské společnosti velmi důležitá. A s tím souvisí i tlak, kterému jsou pak vystaveny také děti. Je to začarovaný kruh.

22.57

Další ráno – začíná Ducův velký den.

On a jeho tým „Viet-Up“ jsou na nohou už od osmi hodin, aby pro „Banán Fest“ připravili místo konání této akce v centru Prahy. Vše musí být postaveno do 14 hodin.

Duc:

23.15 Ted' postavíme pódium. Pojd'te kluci, poslední plachtu.

23.24 Holky pozor.

23.27 Jeden z kluků musí ještě támhle do rohu, aby to napnul.

23.32 Opačně.

nechat volné

23.38 Kenny ON:

Jestli zafouká jen mírný větřík, můžeme se s vietnamskou vlajkou rozloučit. A všichni dospělí nám budou nadávat.

23.47 Duc: Stejně vždycky všechno zkazíme.

smějí se

23.51-24.07 OT DUC:

Tým právě dokončuje dekorace. Máme trochu problém s umístěním vlajky v pozadí, protože nám chybí takovéto desky. Mysleli jsme si, že jich máme víc. Takže ted' musíme trochu improvizovat.

24.09

Karlova vlastnoručně vyrobená pagoda už stojí na svém místě. Má být motivem na fotkách na památku. Karel chce proto ještě trochu vylepšit pozadí.

24.19-24.26 Karel ON:

Zakryjeme písmeno „E“ a okna. Na písmeno „E“ bude stačit arch krepového papíru. Začněte u písmena „E“.

nechat volné

24.30-24.34 Karel ON:

Hlavně, že to nebude nakřivo... a zůstane to rovně.

24.35

„Viet-Upu“ se na slavnost podařilo zmobilizovat šedesát dobrovolných pomocníků. Někteří z nich přijeli z jiných měst nebo dokonce ze zahraničí.

24.46

Ducovi na poslední detaily zbývá už jen hodina. Jeho žena Aneta mu pomáhá.

24.58

Pak přichází ta očekávaná chvíle. Vstup se otevírá na minutu přesně a hosté na sebe nenechají čekat. Velkou část výdajů financuje ministerstvo kultury a sponzoři. Zbytek musí být pokryt ze vstupného. Jedna vstupenka stojí v přepočtu osm eur.

25.18-25.35 OT DUC OFF/ON:

Doufám, že všichni hosté budou mít hezký zážitek a nasají vietnamskou atmosféru, že se dobře nají a dozvědí se něco o vietnamské kultuře. Naše pódium stojí - technika, osvětlení a ozvučení jsou připraveny.

25.36

Program může začít.

25.37-25.42 MODERÁTOR ON:

Přátelé, (milovníci) vietnamské kultury, vítejte na „Banán Festu“!

Aplaus...

Hudba...

nechat volné

26.03

V areálu Festu je teď zhruba tisíc návštěvníků – nejen Vietnamci, ale i spousta Čechů.

Změna hudby nechat volné

26.13

Mnozí z nich znají Vietnamce jen z asijských občerstvení nebo stánků na tržnici. Tady se o životě vietnamské komunity dozvědí mnoho nového.

26.29

Úspěšná je i myšlenka vzájemné interakce mladých Čechů a Vietnamců na Festu.

Hudba končí, následuje potlesk nechat volné

26.47

Tungův stánek je už několik hodin doslova v obležení. Takový nával nečekal. Teprve teď si našel čas věnovat se vietnamským kuchařkám, které se svým týmem vydal v malém nákladu v češtině.

27.08

Jen přejde na klidnější místo, objevují se okamžitě zájemci.

27.16-27.25 Tung ON:

Doporučuji tohle. To napsali „banáni“, naši přátelé. Tady je vše vysvětleno...kultura, feng shui, co co znamená...

27.28-27.49 OT TUNG OFF/ON:

Tohle je zatím náš nejúspěšnější Fest! V minulosti sem přicházela především banánová generace, aby poznala své kořeny. V průběhu let se publikum míchalo půl na půl. A dnes tady vidím tolik českých tváří! Jsem moc rád, že mladší z nás dokázali oslovit takto širokou veřejnost.

27.50

Duc zjevně trefil do černého. Stále znovu se na něj obracejí Češi, kteří chtějí navázat kontakty s „Viet-Upem“ a mladými Vietnamci.

VOX POPS

28.01 Žena:

Rozhodně jsou součástí naší společnosti a nemyslím si, ... - alespoň podle mých zkušeností – že bychom k sobě měli negativní nebo odtažitý vztah.

28.14 Muž:

Nebylo to vždycky úplně ideální, ale nyní si k nim Češi našli vztah, protože vidí, že vlastně velmi tvrdě pracují a jsou pilní.

28.29 Mladá žena:

Je to nádherné. Jsou strašně přátelští. Jsou velmi orientovaní na rodinu. Atmosféra a nálada tady jsou prostě skvělé.

28.40-28.51 OT DUC:

Jsem velmi spokojený s tím, jak to probíhá. Je tu hodně lidí a všichni si užívají atmosféru. Všude jsou vidět úsměvy. To všechno mi dělá velkou radost.

28.53

Večer Duc překonal rekord v návštěvnosti. Přes tisíc pět set hostů přišlo oslavit vietnamskou kulturu. O 300 více než minule.

Fest je naprostým úspěchem. Duc doufá, že příště bude ještě větší.

29.13-29.18 OT DUC OFF:

Odezva je neprosto neuvěřitelná! Ale příště už se to nejspíš nebude jmenovat „Banán Fest“.

nechat volné

29.22-29.35 DUC OFF:

Tento název už se dnes pro naši generaci tak úplně nehodí, ani pro ty, kteří se teprve narodí. Jsme totiž stále různorodější.

nechat volné

29.40-29.57 DUC OFF:

Řekl bych, že mnoho lidí v mém věku má dnes tendenci říkat, že mají rádi své kořeny... Dobře..., navenek jsme žlutí a uvnitř docela bílí. Ale uvnitř jsme přesto také žlutí.

29.59 ZÁVĚREČNÝ OBRAZ

30.07 BUBBLE

KONEC: 30'14''